

Dáblin-kísérlet: hazavihető tárlat

A Megyei Művelődési és Ifjúsági Központ Médium Galériájában június 16-án performansz keretében nyílt meg a Dáblin című grafikai kiállítás, amelynek képeit folyóirat formában is kiadták azonos címen: Dáblin 1. évfolyam, 1. szám Szombathely, 1999. június 16. Ez egy sorozat első darabja; a jövőben zajló Bloom-napi rendezvényeken hasonlóképpen ismerkedhet a közönség az alkalmazott grafikusok válogatott munkái-

Ott volt egy friss alma
egy állványon, melyet
kétszáz fontért kínált,
ez – gondoltam –
fantasztikus, rögtön
észrevettem a humort
a munkájában.

Volt egy underground
klikk Londonban,
John Dunbar – aki
Marianne Faithfullt
vette feleségül –
vezetett egy galériát,
amit Indiának
neveztek, és én abban
az időben a képtárat
jártam
a lemezfelvételek
között. Meghallottam,
hogyan ez a csodálatos
nő valamiféle show-t
rendez a következő
héten, ahol embereket
láttni zsákokban, és ezt
egyfajta happening
fogja követni.
Így lekúsztam a show-
sajtóbemutatójára,
odamentem
a megnyitás előtti
éjszakán.

De
láttam ott egy másik darabot is, ami mindent
eldöntött bennem, hogy letegyem a voksomat
a művész mellett; egy létrát, amely egy festményhez
vezetett, ami a mennyezeten függött. A mű egy üres vászonnak
tűnt, aminek a végéhez odaláncoltak egy távcsövet.
Felmásztam a létrán, átnéztem a távcsövön, és apró betűket
láttam meg, melyek az **IGEN** szót adták ki. Ez annyira
pozitív volt, hogy úgy éreztem, új ember lett belőlem. **NAGY
ÚJJÁÉLEDÉS AZ, AMIKOR FELMÁRSZOL EGY LÉTRÁN,
BELENÉZEL EGY TÁVCSÖVE, ÉS NEM AZT OLVASOD
KI HOGY HOGY, VAGY HOGY HOGY, HANEM AZT
h o g y I G E N**

Mindaz nagy hatással volt rám, és John Dunbar bemutatott minket
egymásnak – egyikünk sem tudta, hogy a másik kicsoda, ő nem
tudta, ki vagyok én, csak gondolom
Ringórról hallottam – ami almát jelent japánul

És Yoko odajött hozzám, átadott egy kártyát,
amelyen az az utasítás volt olvasható:

L E L E G E T Z Z

í g y i s m e r k e d t ű n k m e g

val. A folyóirat megalapozhat
egy-egy házi-gyűjteményt: hi-
szen így a grafikák hazavihető,
bekeretezhető, nézhető, és

minden nappal együtt élhető –
mint képzeletbeli bolyongások
vizuális lenyomatait –, nem csak
június 16-án.